

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 9:*Forslag til lov om ændring af postloven.*

Af trafik- og kommunikationsministeren (H.P. Clausen).

(Fremsat 5/10 88. Første behandling 11/10 88. Betænkning 27/10 88).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Arne Melchior (CD):**

Jeg skal tillade mig at gøre et par bemærkninger her ved andenbehandlingen.

Jeg skal først og fremmest beklage, at der har indsneget sig en fejl i betænkningen, som vi ene er skyldige i, idet betænkningen jo giver udtryk for, at et enigt udvalg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Jeg skal oplyse, at CD ved tredje behandling agter at stemme imod lovforslaget.

Stemmeforklaringen er den, at vor ordfører ved første behandling, hr. Nør Christensen, stillede en række spørgsmål om, hvorvidt ændringerne for postgiroens vedkommende ikke går vidt ud over egentlig pengetransport, nemlig bevæger sig ind på bankforretningernes område ved, at der reelt bliver tale om långivning.

Vi synes ikke, at udvalgsbehandlingen har givet tilfredsstillende svar fra ministerens side om, at dette ikke skulle være tilfældet, og vi nødsages derfor til ved tredje behandling at stemme imod lovforslaget ene og alene af denne årsag.

Jeg skal så yderligere direkte til trafik- og kommunikationsministeren tillade mig at frem-

hæve en enkelt sætning fra hans eget forslag, nemlig fra bemærkningerne til lovforslaget, hvor der i andet afsnit af de almindelige bemærkninger står følgende sætning:

»For brevtjenesten, der er en monopoltjeneste, ønsker P&T at fastholde uændrede eller faldende realkoster.«

Jeg synes, det er dejlige ord fra ministerens side, og jeg vil understrege, at CD her i forbindelse med aktstykket om portoforhøjelse og også med hans overvejelser vedrørende portoens højde i 1989 agter at fastholde ministeren på denne hans egen udtalelse, som vi erklærer os fuldstændig enige i.

Jeg skal i denne forbindelse også henvise til svaret af 20. oktober 1988 fra trafik- og kommunikationsministeren på spørgsmål 1, hvor ministeren, adspurgt derom, opgiver brevtaksterne for Belgiens, Sveriges og Vesttysklands vedkommende. I Belgien er portoen 2,42 kr. omregnet til danske priser, i Sverige 2,38 kr. Når vi tænker på Sveriges udstrækning og de afstande, der er tale om dér, og den spredning af befolkningen, der er tale om dér, i forhold til den tætte befolkningssammensætning i vort eget land, må det være yderst betænkeligt, at det danske postvæsen ikke skulle være i stand til at holde en porto, der ligner den svenske, og da den danske porto altså i forvejen ligger højt over den svenske, vil ministeren finde al modvilje fra vores side mod at forhøje portoen yderligere – dette af hensyn både til private borgere og til erhvervslivets omkostninger og også af hensyn til P&T's renommé. Vi har en meget dygtig etat her, og hvis ikke der skal være tale om brugeroverbetaling, altså en skjult, en slet skjult, skatteforhøjelse, er P&T ganske givet i stand til at gøre det lige så dygtigt som dets kollega i Sverige. Det beder vi ministeren om at pejle efter i de kommende uger og måneder.

Dohrmann (FP):

Det er jo desværre alt for typisk, at i langt de fleste lovforslag er der nogle ting, man bryder sig om, og så nogle ting, som er mindre heldige.

Nu ved vi jo godt, at dette lovforslag har været under forberedelse i lang tid. Det har også været under forberedelse, dengang der sad en minister fra Centrum-Demokraterne. Men jeg vil egentlig godt spørge hr. Arne Melchior som ordfører, om det ikke var langt, langt bedre, at hr. Arne Melchior i stedet for at komme med

[Dohrmann]

sine bemærkninger her ved andenbehandlingen sørgede for eller bad om, at der blev afholdt et udvalgs møde mellem anden- og tredjebehandlingen, og at CD så eventuelt uden for betænkningen stillede ændringsforslag dér, hvor hr. Arne Melchior og CD mener at ministerens lovforslag er forkert. Så har vi andre også noget at tage stilling til.

De bemærkninger, hr. Arne Melchior kommer med her, kan da være meget rigtige, men de ændrer jo ikke noget, og det kunne jo være, at der trods alt var flertal for at få ændret nogle af disse ting i retning af det, hr. Arne Melchior ønsker, specielt vedrørende postgiroen. Så kunne Folketingets medlemmer stemme om det.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har naturligvis ikke noget imod afholdelse af et sådant yderligere møde i udvalget, men jeg har jo givet en ganske klar stemmeforklaring her gående ud på, at CD ikke har nogen indvending imod første del af lovforslaget, der omfatter postbesørgelsen, men ene vender sig imod girodelen af det, og når det nu fra ministerens side er knyttet sammen, nødes vi altså til at stemme imod.

Baggrunden for at holde et nyt møde måtte være nogle åbninger, nogle udtalelser fra ministeren selv, og så længe de ikke foreligger, ser jeg ingen grund til at anmode om et nyt møde, da jeg ikke ser, at det vil være særlig frugtbart. men vi deltager selvfølgelig meget gerne i et sådant møde.

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg må udtale nogen undren over hr. Arne Melchiors stillingtagen her ved anden behandling. Sagen er jo den, at hr. Nør Christensen, som var ordfører ved førstebehandlingen, sagde, at han havde et spørgsmål vedrørende omfanget og konsekvenserne af de bemærkninger og de regler i forslaget, der gælder postgiroen: om det nu betød, at man nærmede sig bankvirksomhed.

Der til sagde jeg, at det kunne jeg på stedet sige nej til, men i øvrigt var det spørgsmål, som var blevet genstand for meget omfattende drøftelse under den behandling, som dette lovforslag fik i den foregående folketingsssamling.

Alle de ordførere, som var oppe, gjorde deres indlæg ganske korte, idet de henviste til den omfattende drøftelse og de udtalelser, der var faldet under den tidligere behandling i udvalget, hvor der blev givet svar på en række konkrete spørgsmål netop om postgiroen. Punkt for punkt har vi svaret på disse spørgsmål, og det har foreligget for udvalget ved behandlingen i foråret. Det har foreligget for udvalget nu derved, at jeg har henvist til det, og jeg sagde oven i købet under forhandlingen: Hvis man under den nuværende forhandling yderligere ønsker spørgsmål om dette besvaret, er jeg parat.

Der er stillet ét – siger og skriver ét – spørgsmål, som vedrører portoen i de øvrige lande. Det er der også svaret på. Så det er forkert, synes jeg, over for mig at sige, at jeg ikke har været åben, ikke har været villig til at gå ind i oplysning over for udvalget af de spørgsmål, som CD måtte have at stille.

Hr. Nør Christensen stillede et spørgsmål. Han fik svar på stedet. Han fik løfte om, at der kunne gives yderligere svar, og jeg henviste til den stribe af svar, der er givet om dette. Derfor forstår jeg ikke, at man nu kan stemme imod hele lovforslaget, som man vel er enig i en del af.

Anden del af hr. Arne Melchiors indlæg giver mig også anledning til en refleksion, nemlig med hensyn til postvæsenets takster, idet hr. Arne Melchior dér drog den portoforhøjelse, som på grund af modstand i Finansudvalget ikke blev gennemført, ind. Den portoforhøjelse var netop et godt udtryk for, at man vil opretholde uændrede eller faldende realtakster. Den var begrundet i stigende omkostninger, og kun en del af disse stigende omkostninger var lagt på portoen. Så der var tale om en portoforhøjelse, som ikke engang lod den fulde realudvikling gå igennem, men klarede dele af det igennem rationalisering. Så det forslag om portoforhøjelse var helt i overensstemmelse med det, hr. Arne Melchior ønsker.

Men min største forundring gælder altså den første del af hr. Arne Melchiors indlæg.

Arne Melchior (CD):

Jeg håber ikke, og jeg tror ikke, at jeg i mit indlæg har givet udtryk for, at ministeren ikke skulle være åben eller meddelsom, men jeg mener at have givet udtryk for – det var i hvert fald

[Arne Melchior]

min hensigt, som jeg her skal gentage – at de svar, vi har fået, ikke overbeviser os om, at det ikke alligevel er således, at der hermed åbnes for tydelige bankforretninger for postgiroen, som vi i øvrigt er meget store venner af.

Jeg skal i denne sammenhæng henvise til det brev, der sikkert også er ministeren bekendt, og som er sendt til Udvalget om Offentlige Arbejder fra Den Danske Bankforening under datoen den 26. oktober 1988, og den heri indeholdte argumentation, som vi finder mere rigtig end beroligelsen om, at der ikke er tale om bankforretninger.

Det må nok også anføres, at ikke mindst i tider, hvor man skrider ind mod kreditgivning, straffer visse dele af låntagning og kreditgivning, må det være i høj grad betænkeligt at udvide denne adgang, som vil være en følge af ændringen i loven.

Derfor altså vor stilling, men ikke nogen kritik af ministerens villighed til at svare på spørgsmål.

Jeg skal ikke yderligere gå ind på portodebatten, for den skal jo nok finde sted i Finansudvalget på ny. Jeg har bare villet afgive et utvetydigt signal om vor stilling på dette område.

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men jeg skal dog sige – når det konkrete brev fra Bankforeningen trækkes frem – at der forelå ganske tilsvarende ytringer fra Bankforeningen i foråret, og dem blev der taget stilling til under udvalgsarbejdet. Det indgik også i debatten sidste gang.

Jeg skal heller ikke gå ind i detaljerne i det, for det kan man læse i lovforslaget og i det meget omfattende materiale, der foreligger fra behandlingen af lovforslaget i forrige samling. Her kan man se, at det, der er tale om, er en rent teknisk tilpasning af giroen, således at den som hidtil kan udføre sine funktioner som penge-transportvirksomhed inden for de rammer, som teknologien nu giver.

Lad mig gentage det en sidste gang: Det kan efterlæses i alt det materiale, som foreligger.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg bliver nødt til som formand for Udvalget

om Offentlige Arbejder over for den undrende forsamling i anledning af den debat, som nu er opstået, at meddele, at dette lovforslag i denne samling har været behandlet på 3 møder i Udvalget om Offentlige Arbejder. Der er, som trafik- og kommunikationsministeren har nævnt, stillet ét spørgsmål, men ikke det, som er rejst her i dag.

Det bilag, som hr. Arne Melchior nævner her, var udvalget i hænde inden betænkningens afgivelsen sidste torsdag.

Der har altså været afholdt 3 møder, og der har været politisk drøftelse tirsdag i sidste uge og politisk drøftelse og afgivelse af betænkning i torsdags, også i sidste uge. Så jeg føler, at jeg er nødt til at give denne forsamling den meddelelse, at der i hvert fald ikke, mener jeg, fra udvalgets side er forsømt noget i den retning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det vedtaget. (Ophold) Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af renter af forbrugslån og af skattekontrolloven (Lempelse af forbrugsrenteafgiften og udvidelse af rentekontrolordningen).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 11/10 88. Første behandling 13/10 88. Betænkning 28/10 88).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.